

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [\[Povezava\]](#). Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko \[Povezava\]](#).

Sklep v zadevi 1774/2018/THH o zavrnitvi odobritve popolnega dostopa javnosti do dokumentov, povezanih s prvim razpisom za prijavo portala WiFi4EU, s strani Evropske komisije

Odločba

Primer 1774/2018/THH - Preiskava uvedena dne 23/10/2018 - Odločba z dne 30/11/2018 - Zadevna institucija ali organ Evropska komisija (Rešila institucija) |

Zadeva se je nanašala na to, kako je Evropska komisija obravnavala prošnjo za dostop do dokumentov v zvezi s tehničnim vprašanjem, ki je vplivalo na projekt, ki ga financira EU, in sicer projekt portala WiFi4EU.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic, ker je Komisija razkrila le dele zahtevanih dokumentov. Poleg tega Komisija ni odgovorila na del pritožnikove zahteve za pregled, v katerem je izpodbijal trditve Komisije, da nekateri nerazkriti deli ne spadajo v obseg njegove zahteve.

Med preiskavo varuha človekovih pravic je Komisija odgovorila na pritožnikovo zahtevo za pregled njegove odločitve in odobrila širši delni dostop do zahtevanih dokumentov. Varuh človekovih pravic je pregledal vse različice zahtevanih dokumentov in ugotovil, da je upravičeno zavrniti dostop do nerazkritih odlomkov, ker niso spadali v obseg pritožnikove zahteve.

Varuhinja človekovih pravic je zato sklenila, da je Komisija zadevo rešila in zaključila preiskavo. Ker pa bi Komisija lahko zadevo bolje obravnavala, je varuh človekovih pravic predlagal izboljšave.

Ozadje pritožbe

1. Od maja 2018 bi lahko občine v EU prek „razpisa za prijavo“ pri Evropski komisiji zaprosile za

financiranje brezplačnih dostopnih točk WiFi na javnih mestih. Ta projekt se imenuje „WiFi4EU“. V naslednjih dveh letih bodo objavljeni še trije razpisi WiFi4EU, približno en razpis vsakih 6 mesecev (najnovejši je bil objavljen novembra 2018). Omrežja, ki jih financira WiFi4EU, bodo brezplačna, brez oglaševanja in brez zbiranja osebnih podatkov. [1]

2. Pritožnik, novinar s sedežem v Bruslju, je Komisijo zaprosil, naj mu omogoči dostop javnosti do dokumentov v zvezi s tehničnim vprašanjem, ki je vplivalo na prvi razpis za prijavo na portalu WiFi4EU.

3. Komisija je pritožniku odobrila delni dostop do desetih dokumentov. Pritožnik je bil nezadovoljen z odgovorom Komisije in je vložil zahtevek za pregled [2]. Izpostavil je dve vprašanji. Prvič, pritožnik je menil, da Komisija ni razkrila odgovora pravne službe Komisije. Drugič, pritožnik je bil nezadovoljen z redigacijami, ki jih je Komisija podala na tri dokumente (dokumenti 1, 3 in 9), ker so bili deli teh dokumentov „zunaj obsega“ njegove zahteve. Komisija je z izrazom „izven področja uporabe“ pomenila, da se informacije v navedenih oddelkih niso nanašale na informacije, ki jih je pritožnik zahteval. Pritožnik je trdil, da je bilo to glede na vsebino odstavkov, ki obkrožajo redigirane dele, „nelogično, stilistično“.

4. Komisija je 27. septembra 2018 razkrila odgovor pravne službe. Vendar Komisija ni odgovorila na ugovor pritožnika v zvezi z redigacijami in na trditev, da je Komisija napačno opredelila nekatere dele dokumentov 1, 3 in 9 kot dele dokumentov zunaj obsega njegove zahteve. Zato je pritožnik istega dne to vprašanje ponovno izpostavil Komisiji. Komisija je pritožniku zagotovila, da bo odgovorila v najkrajšem možnem času.

5. Ker pritožnik ni prejel odgovora, je 15. oktobra 2018 Komisiji poslal opomin, v katerem je navedel, da se bo obrnil na varuha človekovih pravic, če v enem dnevu ne bo prejel odgovora. Ko pritožnik ni prejel odgovora, se je 16. oktobra 2018 obrnil na varuhinjo človekovih pravic.

Preiskava

6. Varuh človekovih pravic je začel preiskavo v zvezi s pritožbo, da je Komisija:

1. ni odgovorila na del pritožnikove zahteve za pregled v zvezi z redigacijami dokumentov 1, 3 in 9 v roku, določenem v Uredbi 1049/2001; in

2. je napačno opredelil nekatere dele dokumentov 1, 3 in 9 kot „zunaj obsega pritožnikove zahteve“ in jih s tem redigiral.

7. Preiskovalna skupina varuha človekovih pravic je stopila v stik s Komisijo, pregledala zadevne dokumente in pozvala Komisijo, naj odgovori na pritožnikovo zahtevo za pregled. Komisija je nato 26. oktobra 2018 pritožniku poslala odgovor na njegov zahtevek za pregled [3]. Javnosti je omogočila dostop do dokumenta 1 (v katerem so bili prikriti samo osebni podatki), popoln dostop javnosti do dveh prilog k dokumentu 9 in širši delni dostop do dokumentov 3 in 9, pri čemer je v vsakem od obeh dokumentov prikril le en odstavek.

8. Komisija je v svoji odločitvi o pregledu navedla tudi, da redigirani deli dokumentov, za katere je menila, da ne spadajo na področje uporabe pritožnikove zahteve, *to storijo, saj se ne nanašajo na prvi razpis za zbiranje prijav, temveč na morebitne prihodnje razpise za zbiranje prijav*.

9. Po odločitvi Komisije je pritožnik varuhu človekovih pravic potrdil, da je zadovoljen s širšim razkritjem zahtevanih dokumentov s strani Komisije. Vendar je navedel, da želi, da varuh človekovih pravic oceni, ali so bili odlomki iz dokumentov 3 in 9, ki so ostali nerazkriti, dejansko zunaj obsega njegove prvotne zahteve.

Ocena varuha človekovih pravic

10. Po pritožnikovi zahtevi za pregled je Komisija odobrila povečan delni dostop do dokumentov, pri čemer je razkrila večino odlomkov v ustreznih dokumentih, ki so bili prvotno prikriti. Samo en odstavek v vsakem od dveh dokumentov je ostal redigiran, ker je Komisija menila, da ta odstavka ne spadata na področje uporabe pritožnikove zahteve.

11. Preiskovalna skupina varuha človekovih pravic je pregledala neredigirane različice zadevnih dokumentov. Ugotovila je, da se redigirani odstavki ne nanašajo na pritožnikovo prvotno zahtevo za prejem dokumentov v zvezi s tehničnim vprašanjem, ki je vplivalo na prvi razpis za prijavo portala WiFi4EU. . Namesto tega se redigirani odstavki nanašajo na *morebitne prihodnje* razpise za prijavo.

12. Ker je Komisija odobrila delni dostop do zadevnih dokumentov, pri čemer je prikrila le tiste dele, ki so bili zunaj obsega pritožnikove zahteve, varuh človekovih pravic ugotavlja, da je zadevo rešila institucija.

13. Čeprav je bila Komisija pravno upravičena s prikrivanjem dveh odstavkov v zvezi z *morebitnimi prihodnjimi* razpisi za prijavo, varuh človekovih pravic meni, da bi Komisija kljub temu lahko preučila, ali bi bilo mogoče ta odstavka pritožniku razkriti. Tak pragmatičen in državljanom prijazen pristop bi pokazal zavezanost preglednosti, preprečil lažen vtis tajnosti in zmanjšal verjetnost nove prošnje za dostop do dokumentov za tiste dele v zvezi z *morebitnimi prihodnjimi* razpisi za prijavo, kar je nepotrebno birokratsko.

Zaključek

Varuh človekovih pravic na podlagi preiskave zaključi ta primer z naslednjo ugotovitvijo :

Evropska komisija je z odobritvijo razširjenega delnega dostopa do zadevnih dokumentov rešila pritožbo.

Pritožnik in Evropska komisija bosta obveščeni o tej odločitvi .

Predlogi za izboljšanje

14. V primerih, kot je ta, bi morala Komisija preučiti, ali bi bilo razkritje kljub temu združljivo z Uredbo št. 1049/2001, s čimer bi se izognili lažnemu vtisu državljanov o pomanjkanju preglednosti, v katerih se lahko tehnično šteje, da gre za del dokumenta, ki se šteje za razkritje .

Emily O'Reilly

Evropski varuh človekovih pravic

Strasbourg, 30. 11. 2018

[1] <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/wifi4eu-free-wi-fi-europeans> [Povezava]

[2] Tako imenovana potrdilna prošnja v skladu s členom 7(2) Uredbe 1049/2001, ki je na voljo tukaj: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=en> [Povezava].

[3] Tako imenovani potrditveni sklep, glej člen 8 Uredbe 1049/2001.